

Europeiska unionens officiella tidning

L 141

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

6 juni 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 468/2009 av den 5 juni 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/32/EG av den 23 april 2009 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (omarbetning) ⁽¹⁾ 3
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/40/EG av den 6 maj 2009 om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet (omarbetning) ⁽¹⁾ 12
- ★ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2009/42/EG av den 6 maj 2009 om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss (omarbetning) ⁽¹⁾ 29

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2009/431/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 29 maj 2009 om beviljande av ett undantag på begäran av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland för England, Skottland och Wales räkning i enlighet med rådets direktiv 91/676/EEG om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket** [delgivet med nr K(2009) 3853] 48

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 468/2009

av den 5 juni 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 juni 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juni 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	32,7
	MK	43,9
	TR	55,6
	ZZ	44,1
0707 00 05	MK	24,8
	TR	98,6
	ZZ	61,7
0709 90 70	TR	113,3
	ZZ	113,3
0805 50 10	AR	70,4
	TR	60,0
	ZA	64,1
	ZZ	64,8
0808 10 80	AR	114,0
	BR	74,1
	CA	69,7
	CL	88,3
	CN	85,0
	NA	101,9
	NZ	103,9
	US	124,3
	ZA	73,4
	ZZ	92,7
0809 10 00	TN	169,2
	TR	209,1
	ZZ	189,2
0809 20 95	US	453,6
	ZZ	453,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/32/EG

av den 23 april 2009

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser**(omarbetning)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

(3) Om fri rörlighet för livsmedel ska kunna uppnås är det därför nödvändigt att närma dessa lagar och andra författningar till varandra.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

(4) Lagstiftning om extraktionsmedel som ska användas i livsmedel bör i första hand ta hänsyn till hälsokrav men också, inom de gränser som skyddet av hälsan kräver, till ekonomiska och tekniska behov.

med beaktande av kommissionens förslag,

(5) En sådan tillnärmning bör innefatta upprättandet av en förteckning över extraktionsmedel för beredning av livsmedel eller livsmedelsingredienser. Allmänna renhetskriterier bör också anges.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

(6) Extraktionsmedel som används i samband med vedertagna tillverkningsmetoder bör leda till att alla rester av lösningsmedel, eller större delen av dessa, avlägsnas från livsmedlet eller livsmedelsingrediensen.

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(7) Under sådana förhållanden kan förekomsten av rester eller derivat i färdiga livsmedel eller i livsmedelsingredienser vara oavsiktlig, men tekniskt omöjlig att undvika.

(1) Rådets direktiv 88/344/EEG av den 13 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽⁴⁾. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(8) Det är i allmänhet värdefullt att fastställa särskilda gränsvärden, men det är dock inte nödvändigt för de ämnen som anges i del I i bilaga I, som med avseende på konsumenternas säkerhet ansetts acceptabla när de används enligt god tillverkningssed.

(2) Skillnader i nationell lagstiftning om extraktionsmedel hindrar livsmedlens fria rörlighet och kan skapa orättvisa konkurrensvillkor och därigenom direkt påverka den inre marknadens funktion.

(9) För att skydda folkhälsan bör villkor fastställas för användningen av övriga extraktionsmedel som anges i del II och III i bilaga I, och för tillåtna högsta resthalter i livsmedel och i livsmedelsingredienser.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 87.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), och rådets beslut av den 23 mars 2009.

⁽³⁾ EGT L 157, 24.6.1988, s. 28.

⁽⁴⁾ Se bilaga II, del A.

(10) Särskilda renhetskriterier för extraktionsmedel och metoder för analys och provtagning av extraktionsmedel i och på livsmedel bör fastställas.

- (11) Skulle ny information visa att det är hälsofarligt att använda ett extraktionsmedel enligt detta direktiv, bör medlemsstaterna få upphäva eller begränsa användningen av detta medel eller sänka gällande gränsvärden i avvaktan på beslut inom gemenskapen.
- (12) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (13) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra förteckningen över extraktionsmedel som får användas vid behandling av råvaror och livsmedel samt av beståndsdelar och ingredienser i livsmedel, och specifikation av deras användningsvillkor och högsta resthalt, att anta särskilda renhetskriterier för extraktionsmedel och analysmetoder som behövs för att kontrollera överensstämmelsen med allmänna och särskilda renhetskriterier samt metoder för analys och provtagning av extraktionsmedel i och på livsmedel. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (14) Av effektivitetsskäl bör de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll förkortas för antagande av ändringar i förteckningen över extraktionsmedel som får användas vid behandling av råvaror och livsmedel samt av beståndsdelar och ingredienser i livsmedel, och specifikation av deras användningsvillkor och högsta resthalt, och för antagandet av särskilda renhetskriterier för extraktionsmedel.
- (15) När det, på grund av tvingande, brådskande skäl, inte är möjligt att iaktta de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll bör kommissionen kunna tillämpa det skyndsamma förfarandet i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG för antagande av ändringar i förteckningen över extraktionsmedel som får användas vid behandling av råvaror och livsmedel samt av beståndsdelar och ingredienser i livsmedel, och specifikation av deras användningsvillkor och högsta resthalt, och för att anta särskilda renhetskriterier för extraktionsmedel, liksom för antagande av ändringar av detta direktiv

om det fastställs att användningen i livsmedel av något av de ämnen som förtecknas i bilaga I eller att nivån av någon av de komponenter som avses i artikel 3 och som ingår i sådana ämnen kan utgöra en fara för människors hälsa, trots att det uppfyller kriterierna enligt det här direktivet.

- (16) De nya bestämmelser som införs i detta direktiv gäller endast kommittéförfarandena. De behöver därför inte införlivas av medlemsstaterna.
- (17) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga II Del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller extraktionsmedel som används eller är avsedda att användas vid framställning av livsmedel eller livsmedelsingredienser.

Direktivet gäller inte extraktionsmedel som används vid framställning av livsmedelstillsatser, vitaminer och andra näringsämnen, om inte dessa livsmedelstillsatser, vitaminer eller näringsämnen är angivna i bilaga I.

Medlemsstaterna ska dock säkerställa att livsmedelstillsatser, vitaminer och andra näringsämnen inte används på sådant sätt att livsmedlen kommer att innehålla rester av extraktionsmedel i hälsofarliga mängder.

Detta direktiv ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som antagits inom ramarna för mer specifika gemenskapsregler.

2. I detta direktiv avses med

- a) *lösningsmedel* alla ämnen för lösning av ett livsmedel eller någon beståndsdel i ett sådant, däri inbegripet sådana föreningar som kan finnas i eller på detta livsmedel,
- b) *extraktionsmedel* ett lösningsmedel som används i ett extraktionsförfarande vid behandling av råvaror, livsmedel eller beståndsdelar av eller ingredienser i dessa varor och som avlägsnas men som kan leda till att det oavsiktligt, men tekniskt oundvikligt, finns kvar rester eller derivat i ett livsmedel eller i en livsmedelsingrediens.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska tillåta att de ämnen och medel som anges i bilaga I används som extraktionsmedel vid framställning av livsmedel eller livsmedelsingredienser på de villkor och, där så är lämpligt, med de högsta resthalter som anges i den bilagan.

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra att livsmedel eller livsmedelsingredienser marknadsförs på grund av de extraktionsmedel som använts eller resthalterna av dessa, förutsatt att de följer bestämmelserna i detta direktiv.

2. Medlemsstaterna får inte tillåta att andra ämnen och medel används som extraktionsmedel och inte heller utvidga användningsvillkoren eller tillåta högre resthalter än som anges i bilaga I.

3. Vatten med eventuell tillsats av pH-reglerande ämnen och andra livsmedel med egenskaper som lösningsmedel får användas som extraktionsmedel vid tillverkning av livsmedel och livsmedelsingredienser.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de ämnen och medel som anges som extraktionsmedel i bilaga I uppfyller följande allmänna och särskilda renhetskriterier:

- a) De får inte innehålla toxikologiskt farliga mängder av någon beståndsdel eller något ämne.
- b) De får innehålla högst 1 mg/kg arsenik eller högst 1 mg/kg bly, dock med förbehåll för eventuella undantag för de särskilda renhetskriterier som antagits i enlighet med artikel 4 d.
- c) De ska uppfylla de särskilda renhetskriterier som antagits enligt artikel 4 d.

Artikel 4

Kommissionen ska anta följande:

- a) De ändringar i bilaga I som är nödvändiga med hänsyn till de vetenskapliga och tekniska framstegen inom området för användning av lösningsmedel, deras användningsvillkor och högsta resthalt.

- b) De analysmetoder som behövs för att kontrollera överensstämmelsen med de allmänna och särskilda renhetskriterier som föreskrivs i artikel 3.

- c) Förfaranden vid provtagning och metoder för kvalitativ och kvantitativ analys av de extraktionsmedel som förtecknas i bilaga I och som är avsedda att användas i livsmedel eller i livsmedelsingredienser.

- d) Om så behövs särskilda renhetskriterier för de extraktionsmedel som anges i bilaga I, särskilt högsta tillåtna halter av kvicksilver och kadmium i extraktionsmedlen.

De åtgärder som avses i första stycket led b och c som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 6.2.

De åtgärder som avses i första stycket led a och d som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 6.3.

När det är nödvändigt får de åtgärder som avses i första stycket led a och d antas i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 6.4.

Artikel 5

1. Om en medlemsstat sedan detta direktiv antagits, genom ny information eller omvärdering av tidigare information, på goda grunder konstaterar att användning i livsmedel av något ämne som anges i bilaga I, eller att gränsvärdet för en eller flera av de beståndsdelar som anges i artikel 3 och som ingår i sådana ämnen, utgör en fara för människors hälsa, även om användningen eller gränsvärdet uppfyller villkoren i detta direktiv, får medlemsstaten inom sitt territorium tillfälligt avbryta eller begränsa tillämpningen av dessa bestämmelser. Den ska omedelbart underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta samt ange skälen för sitt beslut.

2. Kommissionen ska så snart som möjligt undersöka det bevismaterial som medlemsstaten lagt fram och rådgöra med den kommitté som avses i artikel 6.1 och därefter genast avge sitt yttrande samt vidta lämpliga åtgärder, vilka får ersätta de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Om kommissionen anser att det krävs ändringar i detta direktiv för att lösa de problem som avses i punkt 1 och skydda människors hälsa, ska den besluta om dessa ändringar.

Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv ska antas i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 6.4.

Den medlemsstat som har vidtagit säkerhetsåtgärder får låta dessa bestå tills ändringarna träder i kraft inom medlemsstatens territorium.

Artikel 6

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, inrättad genom artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.15a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.15a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

De tidsfrister som avses i artikel 5a.3 c, 5a.4 b och 5a.4 e i beslut 1999/468/EG ska vara två månader, en månad respektive två månader.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de ämnen som anges i bilaga I och som är avsedda att användas som extraktionsmedel i livsmedel får marknadsföras endast om deras förpackningar, behållare eller etiketter innehåller följande uppgifter, som ska vara väl synliga, lättlästa och beständiga:

a) Den handelsbeteckning som anges i bilaga I.

b) Tydlig uppgift om att innehållet är av sådan kvalitet att det är lämpligt för extraktion av livsmedel eller livsmedelsingredienser.

c) En uppgift varigenom partiet eller sändningen kan identifieras.

d) Namn eller firmanamn och adress för tillverkaren eller förpackaren eller för en säljare som är verksam inom gemenskapen.

e) Nettovolym.

f) Om så behövs speciella föreskrifter för lagring eller användning.

2. Med avvikelse från punkt 1 behöver de uppgifter som avses i punkt 1 c, d, e och f endast lämnas i de handelsdokument som medföljer partiet eller sändningen eller som har skickats i förväg.

3. Denna artikel ska inte inverka på tillämpningen av mer precisa eller mer vittgående gemenskapsbestämmelser som gäller mått och vikt, klassificering, emballering och märkning eller farliga ämnen och blandningar.

4. Medlemsstaterna ska avstå från att ställa mer detaljerade krav än de som anges i denna artikel om hur de föreskrivna uppgifterna ska framgå.

Varje medlemsstat ska emellertid se till att försäljning av extraktionsmedel inom dess territorium förbjuds, om uppgifterna enligt denna artikel inte lämnas på ett språk som köparna lätt kan förstå, såvida inte dessa informeras på något annat betryggande sätt. Denna bestämmelse ska inte hindra att sådana uppgifter lämnas på flera språk.

Artikel 8

1. Detta direktiv gäller även extraktionsmedel som används eller är avsedda att användas vid framställning av sådana livsmedel eller livsmedelsingredienser som importeras till gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Detta direktiv gäller inte extraktionsmedel eller livsmedel som är avsedda för export från gemenskapen.

Artikel 9

Direktiv 88/344/EEG i dess lydelse enligt direktiven i bilaga II del A ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

P. NEČAS

Ordförande

BILAGA I

EXTRAKTIONSMEDEL SOM FÅR ANVÄNDAS VID BEHANDLING AV RÅVAROR OCH LIVSMEDEL SAMT AV BESTÅNDSDELAR OCH INGREDIENSER I LIVSMEDEL

DEL I

Extraktionsmedel som i överensstämmelse med vedertagna tillverkningsmetoder får användas för alla ändamål ⁽¹⁾

Beteckning:

Propan

Butan

Etylacetat

Etanol

Koldioxid

Aceton ⁽²⁾

Kväveoxidul

⁽¹⁾ Ett extraktionsmedel anses använt i överensstämmelse med vedertagna tillverkningsmetoder om det efter användningen endast lämnar kvar rester eller derivat i mängder som det är tekniskt omöjligt att undvika och detta inte utgör någon fara för människors hälsa.

⁽²⁾ Användning av aceton för att förädla olja av pressrester av oliv är förbjudet.

DEL II

Extraktionsmedel för vilka villkor för användning anges

Beteckning	Användningsvillkor (kort beskrivning av extraktionen)	Högsta resthalt i livsmedel eller livsmedelsingrediens som har extraherats
Hexan ⁽¹⁾	Framställning eller fraktionering av fetter och oljor och framställning av kakaosmör	1 mg/kg i fett, olja eller kakaosmör
	Beredning av avfettade proteinprodukter och avfettat mjöl	10 mg/kg i livsmedel som innehåller avfettade proteinprodukter och avfettat mjöl
		30 mg/kg i avfettade sojaprodukter som säljs till den enskilde konsumenten
	Beredning av avfettade spannmålsgroddar	5 mg/kg i avfettade spannmålsgroddar
Metylacetat	Avlägsnande av koffein eller retande ämnen och bitterämnena från kaffe och te	20 mg/kg kaffe eller te
	Framställning av socker ur melass	1 mg/kg i sockret
Etylmetylketon ⁽²⁾	Fraktionering av fetter och oljor	5 mg/kg i fett eller olja
	Avlägsnande av koffein eller retande ämnen och bitterämnena från kaffe och te	20 mg/kg i kaffe eller te
Diklormetan	Avlägsnande av koffein eller retande ämnen och bitterämnena från kaffe och te	2 mg/kg i rostat kaffe och 5 mg/kg i te
Metanol	All användning	10 mg/kg
2-Propanol	All användning	10 mg/kg

⁽¹⁾ Hexan betecknar en kommersiell produkt som huvudsakligen består av acykliskt mättade kolväten med sex kolatomer och som destilleras mellan 64 °C och 70 °C. En kombinerad användning av hexan och etylmetylketon är förbjuden.

⁽²⁾ Halten av n-hexan i lösningsmedlet får inte överstiga 50 mg/kg. En kombinerad användning av hexan och etylmetylketon är förbjuden.

DEL III

Extraktionsmedel för vilka villkor för användning anges

Beteckning	Högsta resthalt i livsmedel vid användning av extraktionsmedel vid beredning av aromer av naturliga aromkällor
Dietyleter	2 mg/kg
Hexan ⁽¹⁾	1 mg/kg
Cyklohexan	1 mg/kg
Metylacetat	1 mg/kg
1-butanol	1 mg/kg
2-butanol	1 mg/kg
Etylmetylketon ⁽¹⁾	1 mg/kg
Diklormetan	0,02 mg/kg
1-Propanol	1 mg/kg
1,1,1,2-tetrafluoretan	0,02 mg/kg

⁽¹⁾ En kombinerad användning av hexan och etylmetylketon är förbjuden.

BILAGA II

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar
(som det hänvisas till i artikel 9)

Rådets direktiv 88/344/EG
(EGT L 157, 24.6.1988, s. 28)

Rådets direktiv 92/115/EEG
(EGT L 409, 31.12.1992, s. 31)

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/52/EG
(EGT L 331, 21.12.1994, s. 10)

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/60/EG
(EGT L 331, 3.12.1997, s. 7)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

Endast bilaga III punkt 9

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning
(som det hänvisas till i artikel 9)

Direktiv	Tidsfrist för genomförande
88/344/EEG	13 juni 1991
92/115/EEG	a) 1 juli 1993 b) 1 januari 1994 ⁽¹⁾
94/52/EG	7 december 1995
97/60/EG	a) 27 oktober 1998 b) 27 april 1999 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.1 i direktiv 92/115/EEG gäller följande:

- "Medlemsstaterna skall ändra sina lagar och andra författningar så att de
- tillåter saluföring av de produkter som överensstämmer med detta direktiv senast den 1 juli 1993,
- förbjuder saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 1994."

⁽²⁾ Enligt artikel 2.1 i direktiv 97/60/EG gäller följande:

- "Medlemsstaterna skall ändra sina lagar och andra författningar så att de
- tillåter saluföring av de produkter som överensstämmer med direktiv 88/344/EEG såsom det ändrats i detta direktiv, senast den 27 oktober 1998,
- förbjuder saluföring av produkter som inte överensstämmer med direktiv 88/344/EEG, såsom det ändrats i detta direktiv, från och med den 27 april 1999. De produkter som har släppts ut på marknaden eller märkts före detta datum och som inte överensstämmer med direktiv 88/344/EEG, såsom det ändrats i detta direktiv, får dock saluföras tills lagren har tömts."

BILAGA III

Jämförelsetabell

Direktiv 88/344/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.3	Artikel 1.2
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 2.3	—
Artikel 2.4	Artikel 2.3
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1	Artikel 6.1
Artikel 6.2	—
Artikel 6.3	—
—	Artikel 6.2
—	Artikel 6.3
—	Artikel 6.4
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	—
—	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Bilagan	Bilaga I
—	Bilaga II
—	Bilaga III

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/40/EG**av den 6 maj 2009****om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet****(omarbetning)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska och sociala kommitténs yt-
tande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör det omarbetas av tydlighetsskäl.
- (2) Inom ramen för den gemensamma transportpolitiken bör vissa vägtransporter inom gemenskapen utföras under gynnsammast möjliga omständigheter vad gäller såväl säkerhet som konkurrensförhållanden mellan transportföretag i de olika medlemsstaterna.
- (3) Vägtrafikens tillväxt och den därav följande ökningen av faror och olägenheter ställer alla medlemsstater inför säkerhetsproblem av likartad natur och betydelse.
- (4) Provningar under ett fordonens livscykel bör vara relativt enkla, snabba och billiga.
- (5) Därför bör gemenskapens minimikrav på normer och metoder för provning av de komponenter som förtecknas i detta direktiv fastställas i särdirektiv.

(6) De normer och metoder som fastställs i särdirektiven måste snabbt anpassas till den tekniska utvecklingen och för att de åtgärder som är nödvändiga för detta ändamål lättare ska kunna genomföras måste ett förfarande för nära samarbete inrättas mellan medlemsstaterna och kommissionen i en kommitté för anpassning till den tekniska utvecklingen av direktivet om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet.

(7) När det gäller bromssystem är det, mot bakgrund av skillnaderna i fråga om utrustning och metoder för provning inom gemenskapen, svårt att fastställa värden för lufttrycksinställning, aktiveringstid och liknande.

(8) De som sysslar med trafiksäkerhetsprovning av fordon är eniga om att provningsmetoden, i synnerhet om fordonet är lastat, delvis lastat, eller olastat, påverkar provningspersonalens förtroende för bromssystemets tillförlitlighet.

(9) Att fastställa referensvärden för bromskraften för respektive fordonstyp under olika lastningstillstånd skulle bidra till att återställa förtroendet. Detta direktiv bör tillåta sådan provning som alternativ till en provning av uppfyllandet av miniminormer för bromsprestanda hos respektive fordonskategori.

(10) I fråga om bromssystem bör detta direktiv i huvudsak gälla fordon som har typgodkänts enligt rådets direktiv 71/320/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁵⁾, men vissa fordonstyper har likväl godkänts enligt nationella normer som kan skilja sig från det direktivet.

(11) Medlemsstaterna får utvidga tillämpningen av bromsprovningen till fordonskategorier eller komponenter som inte omfattas av detta direktiv.

(12) Medlemsstaterna får införa strängare och oftare förekommande provningar av bromssystemen.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 66.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 30 mars 2009.

⁽³⁾ EGT L 46, 17.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Se bilaga III del A.

⁽⁵⁾ EGT L 202, 6.9.1971, s. 37.

- (13) Syftet med detta direktiv är att genom regelbunden provning säkerställa att avgasutsläpp hålls på en måttlig nivå under hela den tid fordonet används och att starkt luftförorenande fordon tas ur bruk till dess att de återställts i godtagbart skick.
- (14) Genom felaktig inställning och otillräckligt underhåll av motorn skadas inte endast motorn utan även miljön, eftersom detta medför ökad luftförorening och bränsleförbrukning. Det är viktigt att miljövänliga transportformer utvecklas.
- (15) Då det gäller motorer med kompressionständning (dieselmotorer) anses mätning av avgasutsläppens täthet ge tillräckliga indikationer om fordonets skick med avseende på utsläpp.
- (16) Då det gäller motorer med styrd tändning (bensinmotorer) anses mätning av koloxidutsläppen från avgasröret under tomgång ge tillräckliga indikationer på fordonets skick med avseende på utsläpp.
- (17) Det kan antas att ett stort antal av de fordon som inte underhålls regelbundet kommer att underkännas vid avgaskontrollen.
- (18) När det gäller fordon med bensinmotor som enligt normerna får typgodkännas endast om de är utrustade med avancerade system för avgasrening, t.ex. trevägskatalysatorer med lambdasond, bör normerna vid den återkommande avgaskontrollen vara strängare än för fordon av konventionell typ.
- (19) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon⁽¹⁾ ska bensindrivna bilar och lätta lastbilar, från 2000, vara utrustade med fordonsburna övervakningssystem (OBD-system, i det direktivet kallade system för omborddiagnos) för övervakning av fordonets system för kontroll av utsläpp. Från 2003 krävs OBD-system även för nya dieseldrivna fordon.
- (20) Medlemsstaterna får vid behov utesluta vissa fordonskategorier av historiskt intresse från direktivets tillämpningsområde. De får också fastställa egna provningsnormer för dessa fordon. Denna möjlighet för medlemsstaterna får dock inte leda till att strängare normer tillämpas än de som fordonet ursprungligen var avsett att uppfylla.
- (21) Det finns enkla, vanligt förekommande kontrollsystem som provningsorganisationer kan använda för provning av de flesta typer av hastighetsbegränsande anordningar. För fordon där sådana befintliga kontrollsystem inte kan användas måste myndigheterna antingen använda tillgänglig apparatur från fordonstillverkaren eller se till att det finns godtagbara provintyg från fordonstillverkaren eller dennes franchise-organisation.
- (22) Regelbunden kontroll av att den hastighetsbegränsande anordningen fungerar underlättas för fordon som är utrustade med färdskrivare (digital färdskrivare) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2135/98 av den 24 september 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter, och direktiv 88/599/EEG om enhetligt förfarande vid kontroll av förordningarna (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85⁽²⁾. Sedan 2003 är nya fordon försedda med sådan utrustning.
- (23) Tekniska krav som gäller taxibilar och ambulanser liknar dem som gäller för privatbilar. De komponenter som ska provas kan därför vara likartade, även om intervallen mellan proven är olika.
- (24) Varje medlemsstat bör inom ramen för sin respektive behörighet säkerställa att trafiksäkerhetsprovningar av fordon genomförs metodiskt och håller hög standard.
- (25) Kommissionen bör kontrollera det praktiska genomförandet av detta direktiv.
- (26) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att harmonisera bestämmelserna om provning av trafiksäkerheten för att förhindra en snedvridning av konkurrensen mellan transportföretag och för att säkerställa att fordon provas och underhålls på ett riktigt sätt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 274, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (28) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa vissa minimistandarder och metoder för provningar och att anpassa dem till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (29) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga III del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I varje medlemsstat ska i den staten registrerade motorfordon med tillhörande släp- och påhängsvagnar genomgå periodisk trafiksäkerhetsprovning i enlighet med detta direktiv.
2. I bilagorna I och II anges de fordonskategorier som ska provas, trafiksäkerhetsprovningarnas periodicitet och vilka komponenter som ska provas.

Artikel 2

De trafiksäkerhetsprovningar som föreskrivs i detta direktiv ska utföras av medlemsstaten eller av ett offentligt organ som utsetts av staten för detta uppdrag eller av organ eller institutioner, även i vederbörlig ordning auktoriserade privata sådana, som utsetts av och som direkt övervakas av staten. Om de institutioner som utsetts att handha trafiksäkerhetsprovning samtidigt utför reparationer av fordon, ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att objektivitet och en hög kvalitet på provningen upprätthålls.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska vidta sådana åtgärder som de anser nödvändiga för att det ska kunna styrkas att ett fordon har genomgått en trafiksäkerhetsprovning som minst uppfyllt kraven i detta direktiv.

Dessa åtgärder ska anmälas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

2. På samma grunder som om medlemsstaten själv hade utfärdat intyget, ska varje medlemsstat erkänna intyg som utfärdats i en annan medlemsstat och som styrker att ett motorfordon som är registrerat på den statens territorium, tillsam-

mans med tillhörande släp- eller påhängsvagn, har genomgått en trafiksäkerhetsprovning som minst uppfyller kraven i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska tillämpa lämpliga förfaranden för att så långt det är möjligt säkerställa att bromsprestandan hos fordon som är registrerade på deras territorium uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

KAPITEL II

UNDANTAG

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska ha rätt att från detta direktivs tillämpningsområde undanta fordon som tillhör försvarsmakten, ordningsmakten och brandförsvaret.

2. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna undanta vissa fordon från detta direktivs tillämpningsområde vilka används under speciella förhållanden eller som aldrig eller praktiskt taget aldrig körs på allmän väg, inbegripet fordon av historiskt intresse som tillverkats före den 1 januari 1960, eller som är tillfälligt tagna ur trafik, eller underkasta dessa fordon särskilda föreskrifter.

3. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna fastställa egna normer för provning av fordon som anses ha historiskt intresse.

Artikel 5

Trots vad som föreskrivs i bilagorna I och II får medlemsstaterna

- a) tidigarelägga datum för de första obligatoriska trafiksäkerhetsprovningarna och, om så är lämpligt, kräva att fordonet genomgår provning innan registrering skett,
- b) förkorta tiden mellan två på varandra följande obligatoriska provningar,
- c) göra provning av frivillig utrustning obligatorisk,
- d) öka antalet komponenter som ska provas,
- e) utsträcka kravet på periodisk provning till andra fordonskategorier,
- f) föreskriva särskilda kompletterande provningar,
- g) kräva högre värden för minsta bromsverkan än vad som framgår av värdena i bilaga II och inkludera provning av fordon med större last, för fordon som är registrerade på deras territorium, förutsatt att sådana krav inte överstiger kraven i fordonets ursprungliga typgodkännande.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 6

1. Kommissionen ska anta de särdirektiv som är nödvändiga för att fastställa minimikraven på standarder och metoder för provning av de i bilaga II förtecknade komponenterna samt ändringar som är nödvändiga för att anpassa dessa standarder och metoder till den tekniska utvecklingen.

2. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 7.2.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för anpassning till den tekniska utvecklingen av direktivet om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 8

Kommissionen ska senast tre år efter införandet av periodisk provning av hastighetsbegränsande anordningar undersöka om de fastställda proven, på grundval av de vunna erfarenheterna, är tillräckliga för att upptäcka felaktiga eller manipulerade hastighetsbegränsande anordningar eller om gällande regler behöver ändras.

Artikel 9

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Direktiv 96/96/EG, i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga III del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga III del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 11

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 6 maj 2009.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
J. KOHOUT
Ordförande

BILAGA I

FORDONSKATEGORIER SOM SKA TRAFIKSÄKERHETSPROVAS OCH PROVNINGARNAS PERIODICITET

Fordonskategori	Provningsperiodicitet
1. Motorfordon för persontransport med mer än åtta sittplatser utöver förarplatsen.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
2. Motorfordon för godstransport och med en tillåten maximimassa över 3 500 kg.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
3. Släp- och påhängsvagnar med en tillåten maximimassa över 3 500 kg.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
4. Taxibilar, ambulanser.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
5. Motorfordon med minst fyra hjul som normalt används vid godstransport på väg och med en tillåten maximimassa på högst 3 500 kg, utom jordbrukstraktorer och jordbruksmaskiner.	Fyra år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång vartannat år.
6. Motorfordon med minst fyra hjul för persontransport på väg med högst åtta sittplatser, utöver förarplatsen.	Fyra år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång vartannat år.

BILAGA II

KOMponenter som obligatoriskt ska kontrolleras

Provningen ska omfatta åtminstone de komponenter som räknas upp nedan, förutsatt att dessa hör till den obligatoriska utrustningen i de fordon som provas i den berörda medlemsstaten.

De provningar som behandlas i denna bilaga får utföras utan att fordonsdelar monteras isär.

Om ett fordon finns ha brister i fråga om nedanstående komponenter ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna fastställa ett förfarande för att bestämma på vilka villkor fordonet får användas innan det har godkänts vid förnyad provning.

FORDON I KATEGORIerna 1, 2, 3, 4, 5 OCH 6

1. Bromsutrustning

Följande komponenter ska kontrolleras vid trafiksäkerhetsprovning av fordonens bromsutrustning. De provningsresultat som erhålls vid kontroll av bromsutrustningen ska så långt möjligt motsvara de tekniska normerna i direktiv 71/320/EEG.

Komponenter som ska kontrolleras	Orsak till underkännande
1.1 Mekaniskt tillstånd och funktion	
1.1.1 Fotbromsens pedalaxel	— svårmanövrerad — slitet lager — stort slitage/glapp
1.1.2 Pedalens tillstånd och manöverorganets slaglängd	— för stor eller för liten tillgänglig slaglängd — manöverorganet utväxlar inte korrekt — halkskyddsbeläggning på bromspedalen saknas, har lossnat eller slitits ned
1.1.3 Vakuumpump eller kompressor och behållare	— för lång aktiveringstid för arbetstryck/vakuum för effektiv bromsning — otillräckligt lufttryck/vakuum för att aktivera bromsen minst två gånger efter det att larmsystemet utlösts (eller manometerutslaget signalerar fara) — läckage som orsakar märkbar trycksänkning eller förnimbart läckage
1.1.4 Kontrollampa för otillräckligt tryck eller manometer	— kontrollampa/manometer felaktig eller skadad
1.1.5 Handmanövrerad bromsventil	— manöverorganet spräckt, skadat eller starkt förslitet — bromsventilen defekt — ej tillförlitlig manövrering av ventilspindel eller av ventil — lösa kopplingar eller läcka i systemet — otillfredsställande funktion
1.1.6 Parkeringsbroms, manöverarm, låsmekanism	— låsmekanism otillräcklig — för stort slitage på manöverarmens axel eller låsmekanismen — för stor slaglängd (felaktig inställning)
1.1.7 Bromsventiler (bottenventiler, utloppsventiler, reglerventiler osv.)	— skadade, otillräcklig täthet (luftläckage) — kompressorns oljeförbrukning för stor — felaktig eller otillräcklig montering — förlust av bromsvätska
1.1.8 Kopplingar till släpvagnens bromsanordning	— avstängningskran eller självstängande ventil defekt — bristfällig fastsättning eller montering — otillräcklig täthet

<i>Komponenter som ska kontrolleras</i>	<i>Orsak till underkännande</i>
1.1.9 Energiackumulator, tryckluftsbehållare	— skadad, korroderad, otät — avtappningsanordning fungerar inte — montering ej fungerade eller felaktig
1.1.10 Servostyrenheter, huvudcylinder (hydraulsystem)	— servostyrenhet defekt eller ineffektiv — huvudcylinder defekt eller otät — huvudcylinder otillräckligt fastsatt — för liten mängd bromsvätska — lock på huvudcylindern saknas — kontrollampan för bromsvätska lyser eller är defekt — bristfällig funktion hos varningsanordningen för bromsvätskenivån
1.1.11 Bromsrör	— risk för funktionsfel eller brott — otätheter i rör eller kopplingar — skadade eller starkt korroderade — felmonterade
1.1.12 Bromsslangar	— risk för funktionsfel eller brott — skadade, skavda, för korta, snodda — otätheter i slangar eller kopplingar — utvidgas extremt under tryck — porösa
1.1.13 Bromsbelägg (bromsbackar)	— stort slitage — nedsmutsade av olja, fett osv.
1.1.14 Bromstrummor, bromsskivor	— stort slitage, repor, sprickor, brott och andra fel som kan utgöra en säkerhetsrisk — nedsmutsade av olja, fett osv. — bromsskolden ej tillräckligt fastmonterad
1.1.15 Bromskablar, stänger, spakar, kopplingar	— kablar skadade eller bockade — stort slitage eller framskriden korrosion — kablar eller stänger för löst monterade — bristfällig kabelmontering — begränsning i bromssystemets rörlighet — onormala rörelser hos spakar/stänger/kopplingar till följd av felaktig inställning eller onormalt slitage
1.1.16 Bromscylindrar (även fjäderbromsar och hydraulcylindrar)	— spruckna eller skadade — otäta — bristfälligt monterade — starkt korroderade — för stor slaglängd för cylindern — dammskydd saknas eller är mycket skadat
1.1.17 Lastavkännande, automatisk bromskraftregulator	— defekt förbindelse — felaktig inställning — låst, fungerar inte — saknas
1.1.18 Automatiska bromsjusterare	— låsta eller rör sig onormalt efter alltför stort slitage eller felaktig inställning — funktionen defekt

Komponenter som ska kontrolleras	Orsak till underkännande
1.1.19 Retarder (om sådan monterats)	— bristfällig montering eller anslutning — funktionen defekt
1.2 Färdbromsens prestanda och verkan	
1.2.1 Prestanda (ökas successivt till maximal verkan)	— obefintlig eller otillräcklig bromsverkan på ett eller flera hjul — bromsverkan på det minst bromsade hjulet på axeln är mindre än 70 % av den maximala verkan på det andra hjulet; vid bromsprov på väg avviker fordonet för mycket från körriktningen under inbromsning — ingen gradvis bromsverkan (låsning) — onormal fördröjning före bromsverkan på något hjul — alltför stora variationer i bromsverkan på grund av deformerade skivor eller orunda trummor
1.2.2 Verkan	— bromskoefficienten i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om påhängsvagnar, till summan av det tillåtna axeltrycket när detta är tillämpligt, är lägre än följande: minsta bromsverkan kategori 1: 50 % ⁽¹⁾ kategori 2: 43 % ⁽²⁾ kategori 3: 40 % ⁽³⁾ kategori 4: 50 % kategori 5: 45 % ⁽⁴⁾ kategori 6: 50 % — eller en bromskoefficient som är lägre än de av fabrikanten eventuellt fastställda referensvärdena för fordonsaxeln ⁽⁵⁾
1.3 Reservbromsens prestanda och verkan (vid separata system)	
1.3.1 Prestanda	— bromsen fungerar inte på ena sidan — bromsverkan på det minst bromsade hjulet på axeln är mindre än 70 % av den maximala verkan på det andra hjulet — ingen gradvis bromsverkan (låsning) — släpvagnens automatiska bromssystem fungerar inte
1.3.2 Verkan	— för alla fordonskategorier en bromskoefficient som är lägre än 50 % ⁽⁶⁾ av den bromsverkan som fastställs i 1.2.2 i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om påhängsvagnar, till summan av de tillåtna axeltrycken
1.4 Parkeringsbromsens prestanda och verkan	
1.4.1 Prestanda	— bromsen fungerar inte på ena sidan
1.4.2 Verkan	— för alla fordonskategorier en bromskoefficient som är lägre än 16 % i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om motorfordon, som är lägre än 12 % i förhållande till fordonets högsta tillåtna kombinerade massa, om detta värde är högre
1.5 Retardens eller motorbromsens prestanda	— ingen gradvis bromsverkan (retarder) — funktionen defekt

Komponenter som ska kontrolleras	Orsak till underkännande
1.6 Antilåsningsanordning	— varningssystemet för antilåsningsanordningen defekt — anordningen defekt

- (1) 48 % för fordon i kategori 1 som inte är utrustade med ABS eller som är typgodkända före den 1 oktober 1991 (datum för förbud mot ibruktagande utan EG-typgodkännande av komponenter) (direktiv 71/320/EEG).
- (2) 45 % för fordon som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.
- (3) 43 % för släpvagnar och påhängsvagnar som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.
- (4) 50 % för fordon i kategori 5 som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.
- (5) Referensvärdet för fordonsaxeln är den bromsverkan (uttryckt i newton) som är nödvändig för att uppnå denna bromskoefficient vid den vikt som fordonet har vid provningstillfället.
- (6) För fordon i kategorierna 2 och 5 är minimiprestandan för reservbroms (som inte berörs av direktiv 71/320/EEG) fastställd till 2,2 m/s².

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6
2. Styrning och ratt	2. Styrning
2.1 Mekaniskt skick	2.1 Mekaniskt skick
2.2 Ratt	2.2 Glapp i styrningen
2.3 Glapp i styrningen	2.3 Styrsystemets infästning
2.4 Hjullager	
3. Sikt	3. Sikt
3.1 Synfält	3.1 Synfält
3.2 Fönsterglasets skick	3.2 Fönsterglasets skick
3.3 Backspeglar	3.3 Backspeglar
3.4 Vindrutetorkare	3.4 Vindrutetorkare
3.5 Vindrutespolare	3.5 Vindrutespolare
4. Lampor, reflektorer och elutrustning	4. Belysning
4.1 Strålkastare för hel- och halvljus	4.1 Strålkastare för hel- och halvljus
4.1.1 Skick och funktion	4.1.1 Skick och funktion
4.1.2 Inställning	4.1.2 Inställning
4.1.3 Strömbrytare	4.1.3 Strömbrytare
4.1.4 Optisk verkningsgrad	
4.2 Sido- och parkeringsljus	4.2 Skick och funktion, linsernas skick, färg och optisk verkningsgrad med avseende på:

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6
4.2.1 Skick och funktion	4.2.1 Sido- och bakljus
4.2.2 Färg och optisk verkningsgrad	4.2.2 Stoppljus
	4.2.3 Körriktningsvisare
	4.2.4 Backljus
	4.2.5 Dimljus
	4.2.6 Belysning av bakre registreringsskylt
	4.2.7 Reflexanordningar
	4.2.8 Varningsljus
4.3 Stoppljus	
4.3.1 Skick och funktion	
4.3.2 Färg och optisk verkningsgrad	
4.4 Körriktningsvisare	
4.4.1 Skick och funktion	
4.4.2 Färg och optisk verkningsgrad	
4.4.3 Strömbrytare	
4.4.4 Blinkfrekvens	
4.5 Dimljus fram och bak	
4.5.1 Position	
4.5.2 Skick och funktion	
4.5.3 Färg och optisk verkningsgrad	
4.6 Backljus	
4.6.1 Skick och funktion	
4.6.2 Färg och optisk verkningsgrad	

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6
4.7 Belysning av bakre registreringsskylt	
4.8 Reflexanordningar — skick och färg	
4.9 Kontrollampor	
4.10 Elförbindelserna mellan dragfordon och släp- eller påhängsvagn	
4.11 Elkabelsystemet	
5. Axlar, hjul, däck, fjädring	5. Axlar, hjul, däck, fjädring
5.1 Axlar	5.1 Axlar
5.2 Hjul och däck	5.2 Hjul och däck
5.3 Fjädring	5.3 Fjädring
6. Chassi och chassiinfästningar	6. Chassi och chassiinfästningar
6.1 Chassi eller ram och infästningar	6.1 Chassi eller ram och infästningar
6.1.1 Allmänt skick	6.1.1 Allmänt skick
6.1.2 Avgasrör och ljuddämpare	6.1.2 Avgasrör och ljuddämpare
6.1.3 Bränsletank och bränsleledningar	6.1.3 Bränsletank och bränsleledningar
6.1.4 Geometriska egenskaper och skick med avseende på tunga lastbilers bakre påkörningsskydd	6.1.4 Reservhjulshållare
6.1.5 Reservhjulshållare	6.1.5 Kopplingsmekanismens tillförlitlighet (om sådan mekanism finns)
6.1.6 Kopplingsmekanism på dragfordon, släp- och påhängsvagnar	
6.2 Hytt och karosseri	6.2 Karosseri
6.2.1 Allmänt skick	6.2.1 Bärande konstruktion
6.2.2 Montering	6.2.2 Dörrar och lås
6.2.3 Dörrar och lås	
6.2.4 Golv	
6.2.5 Förarsäte	
6.2.6 Fotsteg	
7. Övrig utrustning	7. Övrig utrustning
7.1 Bilbälten	7.1 Förarsätets montering
7.2 Brandsläckare	7.2 Montering av batteri
7.3 Lås och stöldskydd	7.3 Ljudsignalanordning
7.4 Varningstriangel	7.4 Varningstriangel
7.5 Första hjälpen-låda	7.5 Bilbälten
7.5.1 Fästpunkternas tillförlitlighet	7.5.2 Bilbältenas skick
7.5.3 Funktion	
7.6 Hjulkil(ar)	
7.7 Ljudsignalanordning	

FORDON I KATEGORIERN 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIERN 4, 5 OCH 6
7.8 Hastighetsmätare	
7.9 Färdskrivare (plombering ska finnas och vara obruten)	
— Giltigheten av färdskrivarplattan ska kontrolleras om färdskrivare krävs enligt förordning (EEG) nr 3821/85 ⁽¹⁾ .	
— I tveksamma fall ska kontrolleras om däckens nominella omkrets eller dimension svarar mot de data som angivits på färdskrivaren.	
— Om så kan ske, ska kontrolleras att färdskrivarens plombering och, i förekommande fall, andra medel för att skydda färdskrivaren mot olovlig manipulation är intakta.	
7.10 Hastighetsbegränsande anordningar	
— Om möjligt, kontrollera att anordningen är monterad i enlighet med direktiv 92/6/EEG ⁽²⁾ .	
— Giltigheten av anordningens monteringsplatta.	
— Om så kan ske, ska kontrolleras att anordningens plombering och, i förekommande fall, andra medel för att skydda mot olovlig manipulation är intakta.	
— Kontrollera, om det är praktiskt möjligt, att den hastighetsbegränsande anordningen förhindrar att de fordon som anges i artiklarna 2 och 3 i direktiv 92/6/EEG överskrider de förinställda hastigheterna.	
8. Störningar	8. Störningar
8.1 Buller	8.1 Buller

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (EGT L 57, 2.3.1992, s. 27).

FORDON I KATEGORIERN 1, 2, 3, 4, 5 OCH 6

8.2 Avgasutsläpp

8.2.1 Motorfordon med bensindrivna motorer med styrd tändning

- a) Om avgasutsläppen inte kontrolleras genom ett avancerat system för avgasrening, som trevägskatalysator med lambdasond:

- Okulärbesiktning av avgassystemet för att kontrollera att det är komplett, i tillfredsställande skick och att det inte finns några läckor.
- Okulärbesiktning av eventuellt fabriksmonterat avgaskontrollsystem för att kontrollera att det är komplett, i tillfredsställande skick och att det inte finns några läckor.

Efter rimlig uppvärmningstid (med beaktande av tillverkarens rekommendationer) mäts halten koloxid (CO) i avgaserna under tomgång (utan belastning).

Högsta tillåtna CO-halt är den som anges av tillverkaren. Om ett sådant värde inte finns att tillgå, eller om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna beslutar att inte använda det som referensvärde, får CO-halten inte överstiga följande värden:

- För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången mellan det datum från och med vilket medlemsstaterna har krävt att fordon ska uppfylla kraven i direktiv 70/220/EEG ⁽¹⁾ och den 1 oktober 1986: koloxid – 4,5 volymprocent.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 76, 6.4.1970, s. 1).

- ii) För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter den 1 oktober 1986: koloxid – 3,5 volymprocent.
- b) Om avgasutsläppen kontrolleras genom ett avancerat system för avgasrening, som trevägskatalysator med lambdasond:
 - 1. Okulärbesiktning av avgassystemet för att kontrollera att det är komplett, i tillfredsställande skick och att det inte finns några läckor.
 - 2. Okulärbesiktning av eventuellt fabriksmonterat avgaskontrollsystem för att kontrollera att det är komplett, i tillfredsställande skick och att det inte finns några läckor.
 - 3. Bestämning av effektiviteten hos fordonets system för avgasrening genom mätning av avgasernas lambda-värde och koloxidhalt enligt punkt 4 eller med de förfaranden som föreslås av tillverkaren och som godkänts i samband med typgodkännandet. Vid varje prov värms motorn först upp enligt tillverkarens rekommendationer.

4. Utsläpp från avgasröret – gränsvärden

Högsta tillåtna CO-halt är den som anges av tillverkaren.

Om ett sådant värde inte finns att tillgå, får CO-halten inte överstiga följande värden:

i) Mätning vid tomgångskörning:

Högsta tillåtna CO-halt är 0,5 volymprocent och för fordon som typgodkänts enligt gränsvärdena i rad A eller rad B i tabellen i punkt 5.3.1.4 i bilaga I till direktiv 70/220/EEG är högsta tillåtna CO-halt 0,3 volymprocent. Om direktiv 70/220/EEG inte kan tillämpas, gäller ovanstående för fordon som registrerats eller för första gången tagits i bruk efter den 1 juli 2002.

ii) Mätning vid högt tomgångsvarvtal, (utan belastning) motorvarvtal minst 2 000 v/min⁻¹:

Högsta tillåtna CO-halt är 0,3 volymprocent och för fordon som typgodkänts enligt gränsvärdena i rad A eller rad B i tabellen i punkt 5.3.1.4 i bilaga I till direktiv 70/220/EEG är högsta tillåtna CO-halt 0,2 volymprocent. Om direktiv 70/220/EEG inte kan tillämpas, gäller ovanstående för fordon som registrerats eller för första gången tagits i bruk efter den 1 juli 2002.

Lambda: $1 \pm 0,03$ eller enligt tillverkarens specifikationer.

iii) I stället för att genom proverna under punkt i kontrollera om utsläppssystemet fungerar på motorfordon som är utrustade med omborddiagnossystem (OBD-system) i enlighet med direktiv 70/220/EEG får medlemsstaterna göra detta genom att på lämpligt sätt läsa av OBD-anordningen och samtidigt kontrollera att OBD-systemet fungerar.

8.2.2 Motorfordon med motorer med kompressionständning (dieselmotorer)

- a) Avgasernas opacitet ska mätas vid fri acceleration (utan belastning och från tomgång till maximivarvtal) med växeln i friläge och kopplingen nedtryckt.
- b) Konditionering av fordon
 - 1. Provningar får utföras på fordon utan konditionering. Av säkerhetsskäl är det dock lämpligt att kontrollera att motorn är varm och i tillfredsställande mekaniskt skick.
 - 2. Med undantag av vad som avses i d 5 nedan godkänns samtliga fordon som har konditionerats enligt följande bestämmelser.
 - i) Motorn ska ha uppnått arbetstemperatur, vilket t.ex. innebär att temperaturen på motoroljan som mäts med en oljemätsticka ska vara minst 80 °C eller motsvara normal arbetstemperatur om den är lägre, eller att motorblocktemperaturen, mätt som nivå på den infraröda strålningen, ska vara minst lika hög. Om denna mätmetod är opraktisk på grund av fordonets konstruktion ska motorns normala arbetstemperatur uppnås på annat sätt, t.ex. genom att kylfläkten går i gång.
 - ii) Avgassystemet ska rensas genom minst tre fria accelerationscykler eller motsvarande metod.
- c) Provningsförfarande
 - 1. Okulärbesiktning av eventuellt fabriksmonterat avgaskontrollsystem för att kontrollera att det är komplett, i tillfredsställande skick och att det inte finns några läckor.
 - 2. Motorn och eventuellt turboaggregat ska gå på tomgång innan varje fri accelerationscykel påbörjas. För tunga dieseldrivna fordon innebär detta minst 10 sekunder efter det att gaspedalen släppts upp.

3. För att igångsätta varje fri accelerationscykel ska gaspedalen snabbt (dvs. på mindre än en sekund) och i en rörelse, men inte häftigt, tryckas i botten för att uppnå maximal insprutning från insprutningspumpen.
4. Under varje fri accelerationscykel och innan gaspedalen släpps upp ska motorn komma upp i maximivarvtal eller, när det gäller automatväxlade fordon, det varvtal som anges av tillverkaren eller, om dessa uppgifter inte finns att tillgå, två tredjedelar av maximivarvtalet. Detta kan kontrolleras t.ex. med hjälp av motorvarvet eller genom att man låter tillräckligt lång tid förflöta mellan den första tryckningen på gaspedalen och det ögonblick den släpps upp, vilket för fordon i kategorierna 1 och 2 i bilaga I bör vara minst 2 sekunder.

d) Gränsvärden

1. Koncentrationsnivån får inte överstiga den nivå som angivits på installationsplattan i enlighet med direktiv 72/306/EEG ⁽¹⁾.
2. Om ett sådant värde inte finns att tillgå, eller om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna beslutar att inte använda det som referensvärde, får koncentrationsnivån inte överstiga den nivå som tillverkaren angivit eller gränsvärdena för absorptionskoefficienten som är följande:

Högsta absorptionskoefficient gäller enligt följande:

— Insugningsdieselmotorer = $2,5 \text{ m}^{-1}$.

— Turboladdade dieselmotorer = $3,0 \text{ m}^{-1}$.

— Ett gränsvärde på $1,5 \text{ m}^{-1}$ gäller för följande fordon som typgodkänts i enlighet med gränsvärdena i

- a) rad B i tabellen i punkt 5.3.1.4 i bilaga I till direktiv 70/220/EEG (lätta dieselfordon – Euro 4),
- b) rad B1 i tabellerna i punkt 6.2.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG ⁽²⁾ (tung dieselfordon – Euro 4),
- c) rad B2 i tabellerna i punkt 6.2.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG (tung dieselfordon – Euro 5),
- d) rad C i tabellerna i punkt 6.2.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG (tung fordon – EEV),

eller gränsvärden i senare ändringar av direktiv 70/220/EEG, eller gränsvärden i senare ändringar av direktiv 88/77/EEG, eller motsvarande värden om utrustningen är av annan typ än den som användes vid EG-typgodkännandet.

Om punkt 5.3.1.4 i bilaga I till direktiv 70/220/EEG, eller punkt 6.2.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG, inte kan tillämpas, gäller ovanstående för fordon som registrerats eller för första gången tagits i bruk efter den 1 juli 2008.

3. Fordon som registrerades eller togs i bruk för första gången före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav.
4. Fordon får endast underkännas om det aritmetiska medelvärdet från minst tre av de senast genomförda accelerationscyklerna överskrider gränsvärdet. Medelvärdet kan räknas fram genom att man bortser från de mätningar som i hög grad avviker från medelvärdet eller att man använder resultatet av någon annan statistisk beräkning som tar hänsyn till spridningen hos mätningarna. Medlemsstaterna får begränsa antalet provningscykler.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT L 190, 20.8.1972, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller motorgas (LPG) vilka används i fordon (EGT L 36, 9.2.1988, s. 33).

5. För att undvika onödiga provningar får medlemsstaterna, genom undantag från bestämmelserna i punkt 8.2.2 d 4, underkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln (eller motsvarande) som avses i punkt 8.2.2 b ii ovan ligger mycket högre än gränsvärdet. Likaså för att undvika onödiga provningar får medlemsstaterna, genom undantag från bestämmelserna i punkt 8.2.2 d 4, godkänna fordon om värdena efter mindre än tre fria accelerationscykler eller efter rensningscykeln (eller motsvarande) som avses i punkt 8.2.2 b ii ligger mycket under gränsvärdet.

8.2.3 Provningsutrustning

Kontrollen av fordonens avgasutsläpp ska ske med utrustning som gör det möjligt att med noggrannhet bestämma om de gränsvärden som föreskrivs, eller som har angivits av tillverkaren, iakttas.

- 8.2.4 Om en fordonstyp vid EG-typgodkännandet inte uppfyller de gränsvärden som fastställs i detta direktiv, får medlemsstaterna fastställa högre gränsvärden för denna fordonstyp med stöd av bevisning från tillverkaren. De ska genast meddela detta till kommissionen som i sin tur ska underrätta övriga medlemsstater.

FORDON I KATEGORIERN 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIERN 4, 5 OCH 6
8.3 Avskärmning av radiostörningar	
9. Kompletterande provningsmoment för fordon för kollektiv persontransport	
9.1 Nödutgång(ar) (inklusive hammare för att krossa fönsterrutor), skyltar som markerar nödutgång(ar)	
9.2 Värme	
9.3 Ventilation	
9.4 Sittplatsernas placering	
9.5 Inre belysning	
10. Identifiering av fordonet	10. Identifiering av fordonet
10.1 Registreringsskylt	10.1 Registreringsskylt
10.2 Chassinummer	10.2 Chassinummer

BILAGA III

DEL A

**Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar
(hänvisningar i artikel 10)**

Rådets direktiv 96/96/EG
(EGT L 46, 17.2.1997, s. 1)

Kommissionens direktiv 1999/52/EG
(EGT L 142, 5.6.1999, s. 26)

Kommissionens direktiv 2001/9/EG
(EGT L 48, 17.2.2001, s. 18)

Kommissionens direktiv 2001/11/EG
(EGT L 48, 17.2.2001, s. 20)

Kommissionens direktiv 2003/27/EG
(EUT L 90, 8.4.2003, s. 41)

Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

endast bilaga III, punkt 68

DEL B

**Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning
(hänvisningar i artikel 10)**

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
96/96/EG	9 mars 1998
1999/52/EG	30 september 2000
2001/9/EG	9 mars 2002
2001/11/EG	9 mars 2003
2003/27/EG	1 januari 2004

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 96/96/EG	Detta direktiv
Artikel 1–4	Artikel 1–4
Artikel 5 inledningen	Artikel 5 inledningen
Artikel 5 första till sjunde strecksatsen	Artikel 5 punkterna a–g
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 6.1
—	Artikel 6.2
Artikel 8.1	Artikel 7.1
Artikel 8.2 första stycket	Artikel 7.2
Artikel 8.2 andra stycket	—
Artikel 8.3	—
Artikel 9.1	—
Artikel 9.2	Artikel 8
Artikel 10	—
Artikel 11.1	—
Artikel 11.2	Artikel 9
Artikel 11.3	—
—	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Bilagorna I–II	Bilagorna I–II
Bilagorna III–IV	—
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/42/EG**av den 6 maj 2009****om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss****(omarbetning)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 95/64/EG av den 8 december 1995 om förande av statistik över gods- och passagerarbefordran till sjöss ⁽²⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽³⁾. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) För att fullgöra sina uppgifter inom ramen för den gemensamma sjötransportpolitiken bör kommissionen (Eurostat) förfoga över jämförbara, tillförlitliga, samordnade och regelbundna statistiska uppgifter över omfånget och utvecklingen av gods- och passagerarbefordran till sjöss till och från gemenskapen, mellan och inom medlemsstaterna.
- (3) Det är även viktigt att medlemsländerna och de ekonomiska aktörerna har god kännedom om marknaden för sjötransporter.
- (4) Genom insamling av jämförbara och samordnade statistiska uppgifter för gemenskapen kan ett integrerat system för tillförlitlig, överensstämmande och aktuell information upprättas.
- (5) Uppgifterna om gods- och passagerarbefordran till sjöss måste vara jämförbara mellan medlemsstaterna och mellan olika transportsätt.
- (6) I enlighet med subsidiaritetsprincipen är inrättandet av gemensamma statistiska normer, som möjliggör att samordnade uppgifter utarbetas, något som bara kan utföras effektivt på gemenskapsnivå. Insamlingen av uppgifter kommer att ske i varje medlemsstat av de organ och institutioner som svarar för framställning av den officiella statistiken.

- (7) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (8) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta vissa närmare föreskrifter för genomförandet av detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (9) De nya bestämmelser som införs i detta direktiv gäller endast kommittéförfarandena. De behöver därför inte införlivas av medlemsstaterna.
- (10) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning av det direktiv som anges i bilaga IX del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Insamling av statistiska uppgifter**

Medlemsstaterna ska samla in gemenskapsstatistik över gods- och passagerarbefordran med de fartyg som anlöper hamnar inom deras territorium.

Artikel 2**Definitioner**

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *gods- och passagerarbefordran till sjöss*: förflyttning av gods och passagerare med sjögående fartyg på resor som helt eller delvis företas till sjöss.

Tillämpningsområdet för detta direktiv omfattar även gods

- i) som transporteras till offshore-anläggningar,

- ii) som utvinns från havsbotten och lossas i hamnar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 21 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 23 april 2009.

⁽²⁾ EGT L 320, 30.12.1995, s. 25.

⁽³⁾ Se bilaga IX del A.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Bränsle- och proviantförsörjning för fartyg ska undantas från tillämpningen av detta direktiv.

- b) *sjögående fartyg*: andra fartyg än de som endast seglar på inre vattenvägar eller på eller i nära anslutning till skyddade vatten samt inom områden som omfattas av hamnföreskrifter.

Detta direktiv ska inte tillämpas på fiskefartyg, fiskberedningsfartyg, fartyg för borrhning och prospektering, bogserbåtar, skjutbogserare, forsknings- och undersökningsfartyg, mudderverk, örlogsfartyg eller fartyg som används enbart för icke-kommersiella ändamål.

- c) *hamn*: en plats med anläggningar där handelsfartyg kan lägga till och lossa eller lasta gods eller där passagerare kan gå iland eller tas ombord på fartyg.
- d) *sjötransportoperatörens nationalitet*: nationaliteten i det land där den faktiska tyngdpunkten för sjötransportoperatörens affärsverksamhet är belägen.
- e) *sjötransportoperatör*: varje person genom vilken eller i vars namn ett avtal om gods- eller passagerarbefordran till sjöss har slutits med en avlastare eller en passagerare.

Artikel 3

Uppgiftsinsamlingens karaktäristika

1. Medlemsstaterna ska samla in följande uppgifter:

- a) Uppgifter om gods och passagerare.
- b) Uppgifter om fartyget.

Fartyg med en bruttodräktighet som är mindre än 100 får undantas från uppgiftsinsamlingen.

2. Karaktäristika för uppgiftsinsamlingen, dvs. statistiska variabler inom varje område, nomenklaturen för deras klassificering samt deras observationsperiodicitet anges i bilagorna I - VIII.

3. Insamlingen av uppgifter ska i möjligaste mån grunda sig på tillgängliga källor och därmed begränsa uppgiftslämnarnas åligganden.

4. Kommissionen ska anpassa uppgiftsinsamlingens karaktäristika och innehållet i bilagorna I - VIII till den ekonomiska och tekniska utvecklingen, om inte en sådan anpassning medför en väsentlig ökning av kostnaderna för medlemsstaterna och/eller en ökad börda för uppgiftslämnarna.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3.

Artikel 4

Hamnar

1. En förteckning över hamnar, kodade och indelade efter länder och havskustområden, ska upprättas av kommissionen med avseende på detta direktiv.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3.

2. Varje medlemsstat ska från den förteckning som avses i punkt 1 välja de hamnar där årligen mer än en miljon ton gods behandlas eller där fler än 200 000 passagerarrörelser årligen registreras.

För varje vald hamn ska detaljerade uppgifter i enlighet med bilaga VIII tillhandahållas inom de områden (gods, passagerare) där denna hamn uppfyller urvalskriteriet, och i förekommande fall med sammanfattande uppgifter avseende det andra området.

3. För de hamnar som inte valts från förteckningen ska sammanfattande uppgifter tillhandahållas enligt bilaga VIII, uppgifter under A3.

Artikel 5

Statistikens noggrannhet

De metoder som används vid uppgiftsinsamlingen ska säkerställa att gemenskapens sjötransportstatistik får den noggrannhet som krävs för de statistiska uppgifter som beskrivs i bilaga VIII.

Normerna för noggrannheten ska upprättas av kommissionen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3.

Artikel 6

Bearbetning av resultaten av uppgiftsinsamlingen

Medlemsstaterna ska bearbeta den statistiska information som insamlats enligt artikel 3 så att jämförbar statistik som har den noggrannhet som avses i artikel 5 erhålls.

Artikel 7

Överlämnande av resultaten av uppgiftsinsamlingen

1. Medlemsstaterna ska lämna över resultaten av uppgiftsinsamlingen som avses i artikel 3 till kommissionen (Eurostat), inbegripet de uppgifter som medlemsstaterna förklarat insynskyddade med stöd av nationell lag eller praxis beträffande insynsskyddade uppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

2. Resultaten ska överlämnas i enlighet med den struktur för de statistiska uppgifterna som definieras i bilaga VIII. De tekniska detaljerna beträffande överlämnandet av resultaten ska fastställas enligt det förvaltningsförfarande som avses i artikel 10.2.

3. Resultaten ska överlämnas inom fem månader från slutet av observationsperioden för de uppgifter som lämnas kvartalsvis och åtta månader för uppgifter som lämnas årligen.

Det första överlämnandet av resultat ska avse det första kvartalet 1997.

Artikel 8

Rapporter

Medlemsstaterna ska lämna alla uppgifter som avser de metoder som används för att få fram uppgifterna till kommissionen (Eurostat). Medlemsstaterna ska också i förekommande fall till kommissionen överlämna uppgifter om större förändringar i de insamlingsmetoder som används.

Artikel 9

Spridning av statistikuppgifter

Kommissionen (Eurostat) ska sprida de relevanta statistikuppgifterna med en periodicitet som svarar mot överlämnandet av uppgifter.

Sättet för kommissionens (Eurostat) offentliggörande eller spridning av statistikuppgifter ska fastställas enligt det förvaltningsförfarande som avses i artikel 10.2.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 11

Överlämnande av nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Upphävande

Direktiv 95/64/EG i dess lydelse enligt rättsakterna som anges i bilaga IX del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning av detta direktiv som anges i bilaga IX del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg 6 maj 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J. KOHOUT

Ordförande

BILAGA I

VARIABLER OCH DEFINITIONER

1. Statistiska variabler

a) Uppgifter om gods och passagerare

- godsets bruttovikt i ton,
- lasttyp enligt den nomenklatur som anges i bilaga II,
- beskrivning av godset enligt den nomenklatur som anges i bilaga III,
- rapporterade hamn,
- färdriktning, huruvida det är fråga om införsel eller utförsel,
- för införsel av gods: lastningshamn (dvs. den hamn där lasten tagits ombord på det fartyg som infört den till den rapporterade hamnen) inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med användning av de enskilda hamnar som beskrivs i hamnlistan och, utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med användning av de havskustområden som beskrivs i bilaga IV,
- för utförsel av gods: lossningshamn (dvs. den hamn där lasten lossats från det fartyg som fört den ut ur den rapporterade hamnen) inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med användning av de enskilda hamnar som beskrivs i hamnlistan och, utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med användning av de havskustområden som beskrivs i bilaga IV,
- antal passagerare som påbörjar eller avslutar en resa samt antal kryssningspassagerare på utflykt.

För gods som transporteras i containrar eller ro-ro-enheter skall dessutom följande särskilda uppgifter anges:

- totalt antal containrar (med eller utan last),
- antal containrar utan last,
- totalt antal rörliga (ro-ro-)enheter med eller utan last,
- antal rörliga (ro-ro-)enheter utan last,

b) Fartygsuppgifter

- antal fartyg,
- fartygens dödvikt eller bruttodräktighet,
- land eller territorium där fartyget är registrerat, enligt den nomenklatur som anges i bilaga V,
- fartygstyp, enligt den nomenklatur som anges i bilaga VI,
- fartygens storlek enligt den nomenklatur som anges i bilaga VII.

2. Definitioner

a) Fraktcontainer: transportutrustningsenhet som är

1. av varaktig art och följaktligen tillräckligt hållbar för att tåla upprepad användning,
2. utformad för att underlätta transport av gods med ett eller flera transportsätt utan mellanliggande omlastning,
3. utrustad med anordningar som möjliggör enkel hantering, i synnerhet överföring från ett transportsätt till ett annat,
4. utformad så att den lätt kan fyllas och tömmas,
5. minst 20 fot lång.

- b) *Ro-ro-enhet*: utrustning på hjul som är avsedd för transport av gods, såsom lastbil, släpfordon eller påhängsvagn som kan köras eller dras ombord på ett fartyg. Släpfordon som tillhör hamnarna eller fartygen omfattas av denna definition. Nomenklaturen skall följa Förenta nationernas ekonomiska kommissions för Europa (ECE) rekommendation nr 21 "Codes for types of cargo, packages and packaging materials" (Koder för lasttyp, emballage och förpackningsmaterial).
 - c) *Containerlast*: containrar med eller utan last som lyfts på eller av det fartyg som transporterar dem till sjöss.
 - d) *Ro-ro-last*: gods, i container eller inte, som är lastat på ro-ro-enheter och ro-ro-enheter som rullas på eller av de fartyg som transporterar dem till sjöss.
 - e) *Godsets bruttovikt*: vikt av transporterat gods, inklusive emballage men exklusive containrars och ro-ro-enheters egenvikt.
 - f) *Dödvikt (DWT)*: skillnaden uttryckt i ton mellan å ena sidan ett fartygs displacement vid nedlastning till sommarfribord i vatten med en densitet på 1,025 och å andra sidan vikten av det tomma fartyget, dvs. fartygets displacement, uttryckt i ton, utan last, bränsle, smörjolja, vattenbarlast, färskvatten och dricksvatten i tankar, proviant samt utan passagerare, besättning och deras tillhörigheter.
 - g) *Bruttodräktighet*: ett fartygs yttre mått fastställda enligt bestämmelserna i 1969 års internationella konvention om skeppsmätning.
 - h) *Kryssningspassagerare*: en passagerare som gör en sjöresa på ett kryssningsfartyg. Passagerare på utflykt ingår inte.
 - i) *Kryssningsfartyg*: ett passagerarfartyg avsett att ge passagerarna en allsidig turistupplevelse. Alla passagerare skall ha hytter. Fritids- och underhållningsarrangemang ombord ingår. Fartyg som upprätthåller färjeförbindelser ingår inte, även om vissa av passagerarna förhåller sig till tjänsten som till en kryssning. Transportfartyg som kan ta ett litet antal passagerare med egna hytter ingår inte heller. Fartyg som enbart är avsedda för dagsutflykter ingår inte heller.
 - j) *Passagerarutflykt*: en utflykt till en turistattraktion i närheten av en hamn som kryssningspassageraren gör med bibehållen hytt ombord.
-

BILAGA II

KLASSIFICERING AV LASTTYP

Kategori ⁽¹⁾	Enställig kod	Tvåställig kod	Beskrivning	Tonnage	Nummer
Flytande bulk	1	1X	Flytande bulk (ej fraktenhet)	X	
		11	Flytande gas	X	
		12	Råolja	X	
		13	Oljeprodukter	X	
		19	Övrig flytande bulk	X	
Torr bulk	2	2X	Torr bulk (ej fraktenhet)	X	
		21	Malm	X	
		22	Kol	X	
		23	Jordbruksprodukter (t. ex. spannmål, soja, tapioka)	X	
		29	Övrig torr bulk	X	
Containrar	3	3X	Stora containrar	X ⁽²⁾	X
		31	Fraktenheter på 20 fot	X ⁽²⁾	X
		32	Fraktenheter på 40 fot	X ⁽²⁾	X
		33	Fraktenheter på > 20 fot och < 40 fot	X ⁽²⁾	X
		34	Fraktenheter på > 40 fot	X ⁽²⁾	X
Roll-on/Roll-off med egen framdrivningskraft	5	5X	Självgående enheter	X	X
		51	Lastfordon för godstransport med eller utan släpfordon	X ⁽²⁾	X
		52	Personbilar och motorcyklar med eller utan släp och husvagnar		X ⁽³⁾
		53	Passagerarbussar		X ⁽³⁾
		54	Fordon för handel (inkl. import/export motorfordon)	X	X ⁽³⁾
		56	Levande djur	X	X ⁽³⁾
		59	Övriga rörliga enheter med egen framdrivningskraft	X	X
Roll-on/Roll-off utan egen framdrivningskraft	6	6X	Rörliga enheter utan egen framdrivningskraft	X	X
		61	Släp- och påhängsvagnar för godstransport på landsväg utan dragfordon	X ⁽²⁾	X
		62	Husvagnar samt övriga landsvägs-, jordbruks- och industrifordon utan dragfordon		X ⁽³⁾
		63	Järnvägsvagnar, släp för sjötransport som transporteras av fartyg, pråmar för godstransport som transporteras av fartyg	X ⁽²⁾	X
		69	Övriga rörliga enheter utan egen framdrivningskraft	X	X
Övrig last (inkl. små containrar)	9	9X	Annan tidigare, inte specificerad last	X	
		91	Skogsprodukter	X	
		92	Järn- och stålprodukter	X	
		99	Övrig last	X	

⁽¹⁾ Dessa kategorier är förenliga med UNECE: s rekommendation nr 21.

⁽²⁾ Den registrerade mängden utgörs av godsets bruttovikt inklusive emballage, men exklusive egenvikten för containrar och ro-ro-enheter.

⁽³⁾ Endast totalt antal enheter.

BILAGA III

NST 2007

Huvudgrupp	Varuslag
01	Jordbruks-, jakt- och skogsbruksprodukter; fisk och andra fiskeriprodukter
02	Stenkol och brunkol; råpetroleum och naturgas
03	Metallhaltiga malmer och övriga produkter från gruvor och stenbrott; torv; uranmalm och toriummalm
04	Livsmedel, dryckesvaror och tobak
05	Textil- och beklädnadsvaror; läder och lädervaror
06	Trä och varor av trä och kork (utom möbler), varor av halm och andra flättningsmaterial; massa, papper och pappersvaror, trycksaker och ljudmedia
07	Stenkolsprodukter och raffinerade petroleumprodukter
08	Kemikalier, kemiska produkter och konstfibrer; gummi- och plastvaror; kärnbränsle
09	Andra icke-metalliska mineraliska produkter
10	Metaller; metallvaror, utom maskiner och apparater
11	Övriga maskiner; kontorsmaskiner och datorer; diverse andra elektriska maskiner och apparater; radio, tv- och teleprodukter; precisionsinstrument, medicinska och optiska instrument samt ur
12	Transportmedel
13	Möbler; diverse andra tillverkade varor
14	Returråvara; kommunalt avfall och annat avfall
15	Post och paket
16	Utrustning och material som används vid varutransporter
17	Gods som flyttas i samband med flytt av hushåll eller kontor; bagage som transporteras separat från passagerarna; motorfordon som fraktas för reparation; övriga varor som inte omsätts på en marknad
18	Samlastat gods: flera olika slags gods som fraktas tillsammans
19	Oidentifierbart gods: gods som av någon anledning inte kan identifieras och därför inte kan hänföras till någon av huvudgrupperna 01–16
20	Diverse andra varor

BILAGA IV

HAVSKUSTOMRÅDEN

Den nomenklatur som ska användas är geonomenklaturen (nomenklatur för länder och territorier för statistik över gemenskapens utrikeshandel och handeln medlemsstater emellan, införd i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1172/95 av den 22 maj 1995 om statistik avseende gemenskapens och dess medlemsstaters varuhandel med icke-medlemsstater ⁽¹⁾) som gäller för det år till vilket uppgifterna hänförs sig.

Koden är fyrställig och omfattar följande: Tvåställig, alfabetisk ISO-standardkod för varje land i ovannämnda nomenklatur, följt av två nollor (t.ex. koden GR00 för Grekland), utom för de länder som är indelade i flera havskustområden, vilka får en fjärde siffra som ska vara större än noll (1–7), enligt följande:

<i>Kod</i>	<i>Havskustområden</i>
FR01	Frankrike: Atlanten och Nordsjön
FR02	Frankrike: Medelhavet
FR03	Franska utomeuropeiska departement: Franska Guyana
FR04	Franska utomeuropeiska departement: Martinique och Guadeloupe
FR05	Franska utomeuropeiska departement: Réunion
DE01	Tyskland: Nordsjön
DE02	Tyskland: Östersjön
DE03	Tyskland: Inre vattenvägar
GB01	Förenade kungariket
GB02	Isle of Man
GB03	Kanalöarna
ES01	Spanien: (Nord)Atlanten
ES02	Spanien: Medelhavet och (Syd)Atlanten, inklusive Balearerna och Kanarieöarna
SE01	Sverige: Östersjön
SE02	Sverige: Nordsjön
TR01	Turkiet: Svarta havet
TR02	Turkiet: Medelhavet
RU01	Ryssland: Svarta havet
RU02	Ryssland: Östersjön
RU03	Ryssland: Asien
MA01	Marocko: Medelhavet
MA02	Marocko: Västafrika
EG01	Egypten: Medelhavet
EG02	Egypten: Röda havet
IL01	Israel: Medelhavet
IL02	Israel: Röda havet
SA01	Saudiarabien: Röda havet
SA02	Saudiarabien: Persiska viken
US01	USA: (Nord)Atlanten
US02	USA: (Syd)Atlanten
US03	USA: Mexikanska golfen
US04	USA: (Södra) Stilla havet
US05	USA: (Norra) Stilla havet

⁽¹⁾ EGT L 118, 25.5.1995, s. 10.

<i>Kod</i>	<i>Havskustområden</i>
US06	USA: Stora sjöarna
US07	Puerto Rico
CA01	Kanada: Atlanten
CA02	Kanada: Stora sjöarna och Övre St Lawrence
CA03	Kanada: Västkusten
CO01	Colombia: Nordkusten
CO02	Colombia: Västkusten
	<i>Med tilläggskoderna</i>
ZZ01	Off shoreanläggningar
ZZ02	Aggregat och ej beskrivet på annat håll.

BILAGA V

FARTYGETS REGISTRERINGSLAND

Den nomenklatur som ska användas är geonomenklaturen (nomenklatur för länder och territorier för statistik över gemenskapens utrikeshandel och handeln medlemsstater emellan, införd i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1172/95) som gäller för det år till vilket uppgifterna hänför sig.

Koden är fyrställig och omfattar följande: Tvåställig, alfabetisk ISO-standardkod för varje land i ovannämnda nomenklatur, följt av två nollor (t.ex. koden GR00 för Grekland), utom för de länder som har fler än ett register, vilka får en fjärde siffra som skall vara större än noll, enligt följande:

FR01	Frankrike
FR02	Franska Antarktis (med Kerguelen)
IT01	Italien — första registret
IT02	Italien — internationella registret
GB01	Förenade kungariket
GB02	Isle of Man
GB03	Kanalöarna
GB04	Gibraltar
DK01	Danmark
DK02	Danmark (DIS)
PT01	Portugal
PT02	Portugal (MAR)
ES01	Spanien
ES02	Spanien (Rebeca)
NO01	Norge
NO02	Norge (NIS)
US01	USA
US02	Puerto Rico

BILAGA VI

KLASSIFICERING FÖR FARTYGSTYPER (ICST-COM)

	Typ	Kategorier som ingår i fartygstyperna
10	Flytande bulk	Oljetankfartyg Kemikalietankfartyg Gastankfartyg (L.G) Tankläktare Andra tankfartyg
20	Torr bulk	Bulk-/oljetankfartyg Bulklastfartyg
31	Containrar	Containerfartyg
32	Specialisering på särskilt gods	Pråmbärande fartyg Kemikaliefartyg Fartyg för transport av bestrålat bränsle Fartyg för transport av boskap Biltransportfartyg Annat specialiserat fartyg
33	Torrlast utan specialisering	Kyltransportfartyg Ro-ro-passagerarfartyg Ro-ro-containerfartyg Annat ro-ro-fartyg Kombinerat torrlast-/passagerarfartyg Kombinerat torrlast-/containerfartyg Enkeldäckt fartyg Fartyg med flera däck
34	Torrlast i pråm/läktare	Däckad pråm Mudderpråm Skeppsburen läktare/lastpråm Öppen torrlastpråm Täckt torrlastpråm Annan torrlastpråm
35	Passagerare	Passagerarfartyg (exkl. kryssningsfartyg)
36	Kryssningspassagerare	Endast kryssningsfartyg
41	Fiske	Fiskefartyg (*) Fiskberedningsfartyg (*)
42	Offshoreverksamhet	Fartyg för borrhning och prospektering (*) Försörjningsfartyg (*)
43	Bogsering	Bogserfartyg (*) Skjutbogserare (*)
49	Ospecificerat	Mudderverk (*) Forsknings-/undersökningsfartyg (*) Andra icke definierade fartyg (*)
XX	Okänt	Okänd fartygstyp

(*) Berörs inte av detta direktiv.

BILAGA VII

FARTYGENS STORLEKSKLASSER

i dödvikt (DWT) eller i bruttodräktighet (BRT)

Denna klassificering gäller endast för fartyg med en bruttodräktighet om minst 100.

Klass	Undre gräns		Övre gräns	
	DWT	BT	DWT	BT
01	—	100	t.o.m. 499	t.o.m. 499
02	500	500	999	999
03	1 000	1 000	1 999	1 999
04	2 000	2 000	2 999	2 999
05	3 000	3 000	3 999	3 999
06	4 000	4 000	4 999	4 999
07	5 000	5 000	5 999	5 999
08	6 000	6 000	6 999	6 999
09	7 000	7 000	7 999	7 999
10	8 000	8 000	8 999	8 999
11	9 000	9 000	9 999	9 999
12	10 000	10 000	19 999	19 999
13	20 000	20 000	29 999	29 999
14	30 000	30 000	39 999	39 999
15	40 000	40 000	49 999	49 999
16	50 000	50 000	79 999	79 999
17	80 000	80 000	99 999	99 999
18	100 000	100 000	149 999	149 999
19	150 000	150 000	199 999	199 999
20	200 000	200 000	249 999	249 999
21	250 000	250 000	299 999	299 999
22	300 000 och därutöver	300 000 och därutöver	—	—

Anm.: Om fartyg med en bruttodräktighet mindre än 100 omfattas av direktivet, tilldelas de klasskoden "99".

BILAGA VIII

DE STATISTISKA UPPGIFTERNAS STRUKTUR

I denna bilaga anges periodicitet för de uppgiftssamlingar som ska ingå i gemenskapens statistik över sjötransporter. Varje samling utgör en korsfördelning över ett begränsat antal dimensioner på olika nomenklaternivåer, för vilken statistik av hög kvalitet är nödvändig, medan alla andra dimensioner aggregeras.

Instruktioner för insamlingen av uppgifterna under B1 ska fastställas av rådet på ett förslag från kommissionen som ska bygga på resultaten av de pilotstudier under en treårig övergångsperiod som utförts i enlighet med artikel 10 i direktiv 95/64/EC rörande genomförbarheten och kostnaderna för medlemsstaterna och för uppgiftslämnarna att samla in dessa uppgifter.

ÖVERSIKTLIG OCH DETALJERAD STATISTIK

- De uppgifter som ska lämnas för de hamnar som valts ut för gods och passagerare är: A1, A2, B1, C1, D1, E1 F1 och/eller F2.
- De uppgifter som ska lämnas för de hamnar som valts ut för gods men inte för passagerare är: A1, A2, A3, B1, C1, E1 F1 och/eller F2.
- De uppgifter som ska lämnas för de hamnar som valts ut för passagerare men inte för gods är A3, D1 F1 och/eller F2.
- De uppgifter som ska lämnas för utvalda hamnar och för de hamnar som inte valts ut (vare sig för gods eller för passagerare) är A3.

Uppgifter under A1: Sjötransporter till de största europeiska hamnarna per hamn, lasttyp och relation

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variable	Koddetalfr	Nomenidatur
Dimensioner	Tabell	Tvästallig alfanumerisk	A1
	Rekvensir	Fyrstallig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvartal	Ensrllig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femstallig alfanumerisk	LES-hamnar valda ut i hamnlistan
	Fardriktning	Enstallig alfanumerisk	Inforsel, utforsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femstallig alfanumerisk	EES-hamn i hamnlistan
	Relation	Fyrstallig alfanumerisk	Havskustområde, bilaga IV
	Lasttyp	Enstallig alfanumerisk	Lasttyp, bilaga II

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton.

Uppgifter under A2: Sjötransporter med last som inte är lastad i lastenheter till de största europeiska hamnarna per hamn, lasttyp och relation

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variabler	Koddetaljer	Nonienklatur
Disnensioner	Tabell	Tv3stallhg alfanumerisk	A2
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvartal	Enställig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar valda i hamnlistan
	Fardriktning	Enställig alfanumerisk	Inlörsel, utförsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar i hamnlistan
	Relation	Fyrställig alfanumerisk	Havskustområden, bilaga IV
	Lasttyp	Tvåställig alfanumerisk	Lasttyp. bilaga II (ej lastad i lastenheter) (underkategorier 1X, 11, 12, 13, 19, 2X, 21, 22, 23, 29, 9X, 91, 92, 99)

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton.

Uppgifter under A3: Uppgifter som krävs både för utvalda hamnar och för hamnar där detaljerad statistik inte krävs (Se artikel 4.3)

Periodicitet: Årligen

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåstallhg alfanumerisk	A3
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvartal	Enställig alfanumerisk	(0)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	Alla hamnar i hamnlistan
	Färdriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton.

Antal passagerare (exkl. kryssningspassagerare).

Antal kryssningspassagerare som påbörjar och avslutar en kryssning.

Antal kryssningspassagerare på utflyta: Fardriktning: Endast införsel (1) — (valfritt).

Uppgifter under B1: Sjötransporter till de största europeiska hamnarna per hamn, lasttyp och relation

Periodicitet: Årligen

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	B1
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvarter	Enställig alfanumerisk	(0)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna valda ur hamnlistan
	Färdriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna i hamnlistan
	Relation	Fyrställig alfanumerisk	Havskustområden, bilaga IV
	Lasttyp	Enställig alfanumerisk	Lasttyp, bilaga II
	Gods	Tvåställig alfanumerisk	Godsnomenklatur, bilaga III

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton. Uppgifter

Uppgifter under C1: Sjötransporter med last i lastenheter eller ro-ro till de största europeiska hamnarna per hamn, lasttyp, relation och lastningsstatus

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	C1
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvarter	Enställig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna valda ur hamnlistan
	Färdriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna i hamnlistan
	Relation	Fyrställig alfanumerisk	Havskustområden, bilaga IV
	Lasttyp	Tvåställig alfanumerisk	Lasttyp, (enbart containrar och ro-ro) bilaga II (underkategorier 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63, 69)

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton (lasttyp: underkategorier 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63, 69).

Antal enheter (lasttyp: underkategorier 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63, 69).

Antal enheter utan last (lasttyp: underkategorier 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 59, 6X, 61, 63, 69).

Uppgifter under D1: Passagerartransporter till de största europeiska hamnarna per relation och fartygets registreringsland

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	D1
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvartal	Enställig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar valda ur hamnlistan
	Färdriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar i hamnlistan
	Relation	Fyrställig alfanumerisk	Havskustområden, bilaga IV
	Fartygets registreringsland	Fyrställig alfanumerisk	Fartygets registreringsland, bilaga V

Uppgifter: Antal passagerare exklusive kryssningspassagerare som påbörjar eller avslutar en kryssning och kryssningspassagerare på utflykt.

Uppgifter under E1: Sjötransporter till de största europeiska hamnarna per hamn, lasttyp, relation och fartygets registreringsland

Periodicitet: Årligen

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	E1
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvartal	Enställig alfanumerisk	(0)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar valda ur hamnlistan
	Färdriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Lastnings-/lossningshamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnar i hamnlistan
	Relation	Fyrställig alfanumerisk	Havskustområden, bilaga IV
	Lasttyp	Enställig alfanumerisk	Lasttyp, bilaga II
	Fartygets registreringsland	Fyrställig alfanumerisk	Fartygets registreringsland, bilaga V

Uppgifter: Godsets bruttovikt i ton.

Uppgifter under F1: Europeiska hamnars fartygstrafik till de största europeiska hamnarna per hamn, typ och storlek för fartyg som lastar eller lossar gods, som tar ombord eller släpper av passagerare (inkl. kryssningspassagerare på utflykt)

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	F1
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvarter	Enställig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna valda ur hamnlistan
	Färddriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Fartygstyp	Tvåställig alfanumerisk	Fartygstyp, bilaga VI
	Fartygsstorlek i DWT	Tvåställig alfanumerisk	Dödviktsklass, bilaga VII

Uppgifter: Antal fartyg.
Fartygens dödvikt i ton.

Uppgifter under F2: Europeiska hamnars fartygstrafik till de största europeiska hamnarna per hamn, typ och storlek för fartyg som lastar eller lossar gods, som tar ombord eller släpper av passagerare (inkl. kryssningspassagerare på utflykt)

Periodicitet: Kvartalsvis

	Variabler	Koddetaljer	Nomenklatur
Dimensioner	Tabell	Tvåställig alfanumerisk	F2
	Referensår	Fyrställig alfanumerisk	(t.ex. 1997)
	Referenskvarter	Enställig alfanumerisk	(1, 2, 3, 4)
	Rapporterande hamn	Femställig alfanumerisk	EES-hamnarna valda ur hamnlistan
	Färddriktning	Enställig alfanumerisk	Införsel, utförsel (1, 2)
	Fartygstyp	Tvåställig alfanumerisk	Fartygstyp, bilaga VI
	Fartygsstorlek i GT	Tvåställig alfanumerisk	Bruttodräktighetsklass, bilaga VII

Uppgifter: Antal fartyg.
Fartygens bruttodräktighet i ton.

BILAGA IX

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

(som det hänvisas till i artikel 12)

Rådets direktiv 95/64/EG

(EGT L 320, 30.12.1995, s. 25)

Kommissionens beslut 98/385/EG
(EGT L 174, 18.6.1998, s. 1)

endast artikel 3

Kommissionens beslut 2000/363/EG
(EGT L 132, 5.6.2000, s. 1)

endast artikel 1

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

endast bilaga II.20

Kommissionens beslut 2005/366/EG
(EUT L 123, 17.5.2005, s. 1)

endast artikel 1

Kommissionens förordning (EG) nr 1304/2007
(EUT L 290, 8.11.2007, s. 14)

endast artikel 1

DEL B

Tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 12)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
95/64/EG	31 december 1996

BILAGA X

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 95/64/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 första stycket	Artikel 2 a första stycket
Artikel 2.1 andra stycket a och b	Artikel 2 a andra stycket i och ii
Artikel 2.1 tredje stycket	Artikel 2 a tredje stycket
Artikel 2.2 – 2.5	Artikel 2 b – e
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2 första stycket	Artikel 4.2 första stycket
Artikel 4.2 andra stycket	—
Artikel 4.2 tredje stycket	Artikel 4.2 andra stycket
Artikel 4.3	Artikel 4.3
Artiklarna 5, 6 och 7	Artiklarna 5, 6 och 7
Artikel 8.1	Artikel 8
Artikel 8.2	—
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Artikel 13.1 och 13.2	Artikel 10.1 och 10.2
—	Artikel 10.3
Artikel 13.3	—
Artikel 14.1	—
Artikel 14.2	Artikel 11
—	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	Artikel 14
Bilagorna I – VIII	Bilagorna I – VIII
—	Bilaga IX
—	Bilaga X

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 maj 2009

om beviljande av ett undantag på begäran av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland för England, Skottland och Wales räkning i enlighet med rådets direktiv 91/676/EEG om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket

[delgivet med nr K(2009) 3853]

(Endast den engelska texten är giltig)

(2009/431/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

undantag enligt punkt 2 tredje stycket i bilaga 3 till
direktiv 91/676/EEG.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december
1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från
jordbruket ⁽¹⁾, särskilt punkt 2 tredje stycket i bilaga III, och

av följande skäl:

(1) Om den mängd stallgödsel som en medlemsstat avser att sprida per hektar och år skiljer sig från den mängd som anges i punkt 2 andra stycket första meningen samt i punkt 2 a i bilaga III till direktiv 91/676/EEG, måste den fastställas så att den inte inverkar på möjligheten att uppnå de syften som anges i artikel 1 i det direktivet. Den måste också vara motiverad på grundval av objektiva kriterier exempelvis, såsom i detta fall, lång vegetationsperiod och grödor med stort kväveupptag.

(2) Den 14 januari 2009 lämnade Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland in en begäran till kommissionen för England, Skottland och Wales räkning om

(3) Det begärda undantaget gäller Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands planer på att i England, Skottland och Wales tillåta spridning av upp till 250 kg kväve per hektar och år från stallgödsel på gårdar med betesdrift. Undantaget kan komma att omfatta ungefär 1 950 jordbruksföretag i England, Skottland och Wales motsvarande 1,3 % av det totala antalet gårdar, 1,5 % av den utnyttjade jordbruksarealen och 21 % av den totala mjölkboskapen.

(4) Den lagstiftning som genomför direktiv 91/676/EEG, däribland förteckningen över känsliga områden och inrättandet av åtgärdsprogrammen i England (förordning (EG) nr 2349/2008), i Skottland (förordning (EG) nr 298/2008) och i Wales (förordning (EG) nr 3143/2008) har antagits och ska tillämpas tillsammans med detta beslut.

(5) Den förteckning över känsliga områden för vilka åtgärdsprogrammen gäller omfattar 68 % av Englands totala areal, 14 % av Skottlands totala areal och 4 % av Wales totala areal.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

(6) När det gäller grundvattnet visar redovisade vattenkvalitetsdata att 83 % av grundvattenförekomsterna i England har genomsnittliga nitrathalter under 50 mg/l och 58 % halter som ligger under 25 mg/l. För Skottlands och Wales del har över 90 % av grundvattenförekomsterna nitrathalter som ligger under 50 mg/l och över 70 % halter under 25 mg/l. I fråga om ytvattnet har mer än 50 % av övervakningsstationerna i England en genomsnittlig nitrathalt under 25 mg/l och enbart 9 % halter över 50 mg/l. I Skottland och Wales har 90 % av övervakningsstationerna genomsnittliga nitrathalter under 25 mg/l och inga platser halter som överstiger 50 mg/l.

(7) Mjölkboskap, köttdjur och får är de huvudsakliga betesdjuren i England, Skottland och Wales. Antalet djur har dock minskat under perioden 1995–2007 (en minskning med 13 % för nötkreatur och 22 % för får och lamm). Kring 48 % av den totala stallgödselproduktionen hanteras som fast gödsel från halmbaserade system och 52 % av allt stallgödsel hanteras som slam.

(8) Användningen av kemiska gödselmedel har under de senaste 20 åren minskat med 42 % när det gäller kväve och 49 % för fosfor. Användningen av kemiskt kväve på betesmarker för mjölkboskap har minskat med 37 % sedan 1999 och uppgick 2007 till 128 kg N/ha. OECD:s nationella kväve- och fosforbalans visar för perioden 1985 och 2002 en nedgång i kvävebalansen från 46 till 22 kg N/ha och för fosforbalansen en minskning från 15 till 12 kg P/ha.

(9) I England, Skottland och Wales utgörs 69 % av den totala jordbruksarealen av vall och betesmark varav 46 % extensivt vall och bete och 54 % odlade betesmarker. 31 % av den totala jordbruksarealen utgörs av åkermark.

(10) Det underlagsmaterial som läggs fram i meddelandet visar att den föreslagna mängden på 250 kg kväve per hektar och år från stallgödsel från betesdjur på gårdar med betesdrift är motiverad utifrån objektiva kriterier såsom högt nederbördsöverskott, lång vegetationsperiod och god avkastning med stor kväveupptagningsförmåga.

(11) Kommissionen anser efter granskning av begäran att den föreslagna mängden på 250 kg kväve per hektar inte kommer att vara till hinder för att uppnå målen i direktiv 91/676/EEG under förutsättning att vissa strikta villkor uppfylls.

(12) Detta beslut bör tillämpas inom ramen för de åtgärdsprogram för England, Skottland och Wales som gäller för perioden 2009–2012.

(13) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den nitratkommitté som inrättats enligt artikel 9 i direktiv 91/676/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det undantag Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har begärt för England, Skottland och Wales räkning i avsikt att tillåta en större mängd stallgödsel än den som anges i punkt 2 andra stycket första meningen samt i punkt 2 a i bilaga 3 till direktiv 91/676/EEG, medges på de villkor som fastställs i detta beslut.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut avses med

a) gårdar med vall och bete: gårdar där minst 80 % av den jordbruksareal som är tillgänglig för gödselspridning utgörs av vall och betesmark,

b) betesdjur: nötkreatur (med undantag av gödkalvar), får, hjortar, getter och hästar,

c) vall och betesmark: permanent eller tillfällig gräsmark (tillfällig är vall som ligger mindre än fyra år).

Artikel 3

Tillämpningsområde

Detta beslut ska tillämpas för gårdar med vall och bete från fall till fall och enligt de villkor som anges i artiklarna 4–6.

Artikel 4

Årligt godkännande och åtagande

1. Lantbrukare som vill medges ett undantag ska årligen lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten.

2. I samband med denna årliga ansökan ska de skriftligen åta sig att uppfylla villkoren i artiklarna 5 och 6.

3. De behöriga myndigheterna ska se till att alla ansökningar om undantag genomgår en administrativ kontroll. Om kontrollen ger vid handen att de villkor som uppställs i artiklarna 5 och 6 inte uppfylls ska den sökande informeras. I sådana fall ska ansökan anses ha avslagits.

Artikel 5

Spridning av stallgödsel och andra gödselmedel

1. Den mängd stallgödsel från betesdjur som varje år sprids på gårdar med vall och bete, inklusive gödsel som sprids av djuren själva, får inte överstiga den mängd gödsel som innehåller 250 kg kväve per hektar, på de villkor som anges i punkterna 2–7.

2. Den totala kvävetillförseln får inte överstiga den berörda grödans beräknade näringsbehov och ska ta hänsyn till kvävetillförseln från marken.

3. För varje gård ska det finnas en gödslingsplan som beskriver växtföljden på jordbruksarealen och den planerade spridningen av stallgödsel, kväve- och fosfathaltigt gödsel. Den ska finnas tillgänglig på gården senast den 1 mars varje kalenderår.

Gödslingsplanen ska omfatta följande:

- a) Antalet djur och en beskrivning av inhysnings- och lagrings-systemen, inklusive lagringskapaciteten för stallgödsel (voly-men).
- b) En beräkning av kvävemängder (med avdrag för förluster i stallar och lager) och fosformängder i den stallgödsel som produceras inom gården.
- c) Växtföljden och arealen för varje gröda, samt en skiss över de enskilda fältens läge.
- d) Grödornas beräknade kväve- och fosforbehov.
- e) Mängd och typ av stallgödsel som skickas från eller tas emot på gården.
- f) Resultat av eventuella jordanalyser avseende kväve- och fosforinnehåll.
- g) Tillförsel av kväve och fosfor från stallgödsel på varje fält.

h) Tillförsel av kväve och fosfor från handelsgödsel och andra gödselmedel på varje fält.

Planerna ska ses över senast sju dagar efter det att ändringar i jordbruksmetoderna företagits, för att garantera att de överensstämmer med de använda jordbruksmetoderna.

4. Varje gård ska ha en bokföring över gödselanvändningen med information om hantering av kväve- och fosfortillförsel. Bokföringen ska lämnas in till den behöriga myndigheten för varje kalenderår.

5. Varje gård med vall och bete som medges ett undantag ska godta att den ansökan som avses i artikel 4.1, gödslingsplanen och bokföringen över gödselanvändningen kan bli föremål för kontroll.

6. Varje gård som medgetts ett undantag ska tillhandahålla resultat från jordanalyser avseende kväve- och fosforhalter. Jordprover och jordanalyser ska genomföras minst vart fjärde år för varje område inom gården som är likartat i fråga om växtföljd och markförhållanden. Minst en analys per fem hektar mark ska göras.

7. Stallgödsel får inte spridas under hösten före vallodling.

Artikel 6

Marsköttsel

Minst 80 % av den areal inom gården som är disponibel för stallgödselspridning ska vara vall eller betesmark. Lantbrukare som medges ett enskilt undantag ska vidta följande åtgärder:

- a) Tillfällig gräsmark på sandjordar ska plöjas på våren.
- b) Brytning av vall ska på alla jordarter omedelbart följas av en gröda med stort kvävebehov.
- c) Växtföljden får inte innehålla baljväxter eller andra växter som binder atmosfäriskt kväve. Detta ska dock inte gälla för klöver i vall med mindre än 50 % klöver eller baljväxter med insädd av gräs.

Artikel 7

Övriga åtgärder

Detta undantag ska tillämpas utan att det påverkar de åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla annan gemenslagslagstiftning som skyddar människors och djurs hälsa samt miljön.

Artikel 8

Övervakning

1. Den behöriga myndigheten ska varje år ta fram kartor som visar andelen gårdar med betesdrift, andelen djur och andelen jordbruksmark (uttryckt i procent) som omfattas av ett individuellt undantag i varje distrikt, och kartorna ska uppdateras varje år. Dessa kartor ska lämnas in till kommissionen varje år som bilaga till den rapport som avses i artikel 10 i detta beslut.

2. De gårdar som omfattas av åtgärdsprogrammet och undantaget ska övervakas på gårdsnivå och inom avrinningsområden med jordbruksövervakning. Avrinningsområden som är referensområden för övervakning ska vara representativa för olika jordarter, intensitetsnivåer och gödslingsmetoder.

3. Kartläggningar och näringsanalyser enligt artikel 5 i detta beslut ska göras för att samla in uppgifter om lokal markanvändning, växtföljder och jordbruksmetoder på gårdar som medges enskilda undantag. Dessa uppgifter kan användas för modellbaserade beräkningar av omfattningen av nitratutlakning och fosforförluster från fält där högst 250 kg kväve i form av stallgödsel från betesdjur tillförs per hektar och år.

4. På gårdar som ingår i övervakningsnätet för jordbruksmark ska övervakning av ytnära grundvatten, markvatten, dräneringsvatten och vattendrag ske för att samla in uppgifter om nitrat- och fosforhalter i vatten som lämnar rotzonen och går ut i grundvatten och ytvatten.

5. En stärkt vattenövervakning ska genomföras i avrinningsområden som ligger nära mycket känsliga vattenförekomster.

6. En undersökning ska genomföras för att till slutet av undantagsperioden samla in detaljerad vetenskaplig information om intensiva vall- och betessystem för att förbättra näringsämneshanteringen. Undersökningen kommer att inriktas på förluster av näringsämnen, inklusive nitratutlakning och fosforförluster, vid intensiv mjölkproduktion i representativa områden.

Artikel 9

Kontroller

1. Den behöriga nationella myndigheten ska utföra administrativa kontroller av alla gårdar som medges ett enskilt undantag, för att övervaka att den högsta tillåtna mängden på 250 kg kväve per hektar och år i form av stallgödsel från betesdjur inte överskrids och att bestämmelserna om högsta tillåtna mängder för kvävegödsel och villkoren för markanvändning följs.

2. Det ska upprättas ett fältkontrollprogram grundat på riskanalys samt på resultat från tidigare års kontroller och resultat från allmänna stickprovskontroller av efterlevnaden av lagstiftning som genomför direktiv 91/676/EEG. Fältkontroller ska göras på minst 3 % av de gårdar som medges ett enskilt undantag och avse de villkor som anges i artiklarna 5 och 6.

Artikel 10

Rapportering

1. Den behöriga myndigheten ska varje år lämna in övervakningsresultaten till kommissionen, tillsammans med en kortfattad rapport om vattenkvalitetens utveckling och utvärderingsmetoder. Rapporten ska redogöra för hur tillämpningen av villkoren för undantaget utvärderas genom kontroller på gårdsnivå och innehålla uppgifter grundade på administrativa kontroller och fältkontroller, om gårdar som inte uppfyller villkoren.

Den första rapporten ska lämnas in senast i juni 2010 och därefter i juni varje år.

2. De erhållna resultaten kommer att beaktas av kommissionen vid en eventuell ny begäran om undantag.

Artikel 11

Tillämpning

Detta beslut ska tillämpas inom ramen för åtgärdsprogrammen för England (förordning (EG) nr 2349/2008), för Skottland (förordning (EG) nr 298/2008) och för Wales (förordning (EG) nr 3143/2008). Det löper ut den 31 december 2012.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 29 maj 2009.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>